

Mézeskalács

65. évfolyam • 2017. november • Ára 50 dinár

Köszöntő

Kedves gyerekek!

Mézes Marcipán erdei műhelyében számos izgalmas tevékenység zajlik. Ilyenkor leginkább az ősz színei és kincsei ihletik meg a mókust és társait. Az erdő lakói közül Elemér, a hörcsög, és Ödön, a sün is csatlakozik a mókus mindennapjaihoz. Mindhárman jól ismerik az ősszel termő gyümölcsöket, zöldségeket, a különféle termések színét és ízét.

Az elmúlt hónapban az erdő kis állatai folyamatosan gyűjtögettek, barkácsoltak, kukoricát morzszoltak, diót, mogyorót törtek, és leveleket gereblyéztek. Sőt még a piacra is ellátogattak. Kosaraikat tele töltötték. Vajon mi került az erdei állatok

kosarába? Melyik állat gyűjtött több elemőzsiát?

Mézes Marcipán mindemellett továbbra is szorgalmasan gyűjtögeti alkotásaitokat, legkésőbb november 20-ig küldjétek be a szerkesztőség címére, vagy pedig a mezes@magyarszo.rs e-mail-címre.

Rajzpályázat

– Mi rejlik az erdei állatok kosarában?
– Őszi finomságok, ételek

Szárnybontogató

– Mézes Marcipán,
a mókus titkos receptje
– Őszi élményeim
– Mesék, versek

Fedőlap: Kiss Butterer Márta akvarellfestménye

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm
Tartomány

Magyar
Nemzeti
Tanács

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■
■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja:
a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ökrész Rozália** ■
■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője:
Nagy Magdolna ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Török Erna** ■ Lektor: **Töröcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■
Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. Elérhetőség – telefon:** 021/457-100,
honlap: www.jopajitas.com, **e-mail:** mezes@magyarszo.rs ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ■ Terjeszti
a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya: 021/557-304 ■ e-mail: plasman@magyarszo.rs
■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■
■ Honlap-megjelenítés: www.tipnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

A játék

A játék, az különös.
Gömbölyű és gyönyörű,
csodaszép és csodajó,
nyitható és csukható,
gomb és gömb és gyöngy, gyűrű.
Bűvös kulcs és gyertya lángja,
színes árnyék, ördöglámpa.
Játszom ennen-életemmel,
búvócskázom minden árnyal,
a padlással, a szobákkal,
a fényvel, mely tovaszárnyal,
a tükörrel fényt hajítok
a homoknak, a bokornak,
s a Nap – óriás aranypéncz –

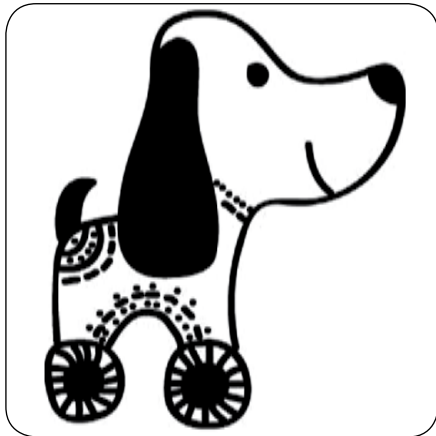
hirtelen ölembe roskad.
Játszom két színes szememmel
a két kedves, pici kézzel,
játszom játszó önmagammal,
a kisgyermek is játékszer.
Játszom én és táncolok,
látszom én, mint sok dolog.
Látszom fénybe és tükörbe,
játszom egyre körbe-körbe.
Játszom én és néha este
fölkelek,
s játszom, hogy akik alusznak,
gyerekek.

Kosztolányi Dezső

A faállatok

Azt mondják a faállatok,
rémes ez a faállapot.
Ha így teszünk,
nyikorog,
ha úgy teszünk,
csikorog,
a nyakunk, a derekunk
sehogy se forog.
Hogyha télen fabált csapnak,
föl ne csapjál faállatnak!

Orbán Ottó

Parittyva

Ez a kerek a világ,
az a gömb a Nap,
a zöld hajú föld fején
az arany kalap.
Azon fészkel a sugár,
különös madár,
csőre sincs, tolla sincs,
mégis szárnyon jár.
Gyerekszoba ablakán
huss, bekandikál.
Babszem Eszter mit csinál?
Nem babszem az, parittyva,
a rekordot javítja.

Találós kérdések

Nincsen keze, nincsen lába,
de a kaput is kitarja.
Mi az?
(iəzs)

Nincsen keze, nincsen lába,
mégis bejön a házba.
Mi az?
(hɪdɛg)

Szürke szárnyú nagy madár,
szürke lesz a nagy határ,
ha ősszel a földre száll.
(pɔɣ)

Sötét bársony szétterül,
Rajta ezer lámpácska ül.
(bɛ soðlɪsɔ)

Falovacska

Szlovák népdal

Hívjad a, hívjad a falovacskát!
Add neki, add neki a zabocskát!
Jól lakik attól, hízik a zabtól,
a falovacskám.

Hívjad a, hívjad a kicsi kecskét!
Add neki, add neki a tejecskét!
Jól lakik ettől, hízik a tejtől,
a kicsi kecském.

A hinta meg a körtefa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy öreg gazdaember. Annak az öreg gazdaembernek a kertjében volt egy körtefa, s azon a körtefán szép nagy körték termettek. A szomszédjának keskeny udvara volt, az istálló jó hátul volt, éppen a körtefa iránt.

Annak a szomszéd embernek volt egy olyan nyolc éves forma huncut fia. Annak a gyereknek mindig valami komisszágon járt az esze. Legjobban szúrta a szemét, hogy mennyi körte van az öregember körtefáján. Egyszer, amikor átlesett a kerítésen a gyerek, látta, hogy az öregember ott fekszik a körtefa alatt hanyatt, a kalapja a szemére van téve, s a pálcája, amivel sétálgatott, mellette.

Csábította a körte nagyon a gyereket, nem nyughatott. Gondolkozott, töprenkedett, hogyan juthasson ő oda, hogy azokból a körtékből egyék. Végül is kitalálta. Elment, megkereste a kenderkötelet, amelyikkel az apja kötötte le a szénát a szekéren, s a csűrgerendára felkötötte a kötelet, úgy csinált hintát magának.

A hinta olyan hosszú volt, s az udvar olyan keskeny volt, hogy ha ő felült a hintára, és hajtotta magát, akkor a hinta éppen odaért a körtefához. Ahányszor odaérkezett, leszakított egy körtét, s amíg visszament, beletette a zsebébe. Megint hajtotta, mikor odaért, leszakított egyet, visszament, betette a zsebébe. Két jó nagy zsebe volt. Addig

mind hajtotta a gyerek a hintát, amíg megtöltötte a zsebét körtékkel.

Na de a kötél vásott volt, s a gyerek is megnehezedett a sok körtétől. Mikor legközelebb meghajtotta magát, s éppen odaérkezett a körtefához, hát elszakadt a kötél, s – zsupsz! – a gyerek leesett. Éppen rá az öregemberre.

Az öregember felszökött, s látta, hogy a gyereknek tele a zsebe körtével. Fogta a pálcáját, s jól rávert a gyerek fekére.

A gyerek így elszabadult az öregember kezéből, kifutott az utcára. Hát az utcán éppen vásár volt. Megállott a hídon, tapogatta a fenekét, s ezt gondolta:

„Hát megnövök én még, s akkor visszaadom annak a kapzsi öregnek, amit kaptam.” S ki tudja, még miket gondolt.

Ahogy ott tűnődik a gyerek, hát éppen arra járogatott egy ember léggömbökkel. Sok léggömb volt összekötve, úgy vitte őket az ember, s árulgatta.

Közben odaérkezett a kocsmá elé az ember, ott volt egy karfa. Gondolta, megköti a léggömböket a karfához, s bemegegy, hogy igyék egy deci pálinkát. A gyerek látta, hogy az ember megkötötte a léggömböket, s azt is látta, hogy bement a fogadóba. Hamar odafutott, s eloldta a léggömböket.

Az ember, mikor a szájához tette a kocsmában a decist, hogy megigya a pálinkát, hát csak a felét tudta meginni, mert akkor látta, hogy egy gyerek elold-

ja a léggömböket. Úgy a kezében a decissel futott ki, nem itta meg egészen a pálinkát, mert tudta, hogy olyan erősek a léggömbök, hogy a gyereket, ha eloldja őket, elrepítik.

Mire odaérkezett az ember, hát a gyerek már a levegőben volt, mert eloldotta a léggömböket.

Utánakapott az ember, de nem érte el a gyerek lábát. Elvitték a léggömbök a huncutját.

A szegény gyerek megijedve tartotta, tartotta egy darabig a léggömböket, de hamar elfáradt a keze, s eleresztette. Szerencséjére egy asszony a hídon egy nagy kosár tojást árult, s éppen arra a kosár tojásra esett a gye-

rek. Az összes tojás pocskékká ment, de neki magának nem történt semmi baja. Megfogta az asszony, jól megdöngölte a gyereket, s addig nem eresztette el, amíg oda nem jött az apja s az anyja, s meg kellett, hogy fizessék a tojásokat. Jött a léggömbös ember, az is tartotta a tenyerét, meg kellett hogy fizessék a léggömböket is.

Hát a szülei megszidták a gyereket alaposan, de magukban örültek, hogy se keze, se lába nem törött, semmi nagyobb baja nem történt. Kifizették az asszonynak a tojásokat s az embernek a léggömböket, az öregnek a körtéket, aztán éldegéltek tovább, s máig is élnek, ha meg nem haltak.

Mézes Marcipán, a mókus
Dér Zsombor, 4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Pálcika, ha elindul

(részlet)

Szerelmes Pálcika

Igen, mert Pálcika szerelmes is volt már. Így dobogott az ilyen és olyan pálcikákért a szíve: dibi-dobi bumm, bumm, dibi-dobi bumm, bumm. Ahogy gondolkodott ezen, vagyis hát a szerelmen, az jutott az eszébe, hogy ha legközelebb szerelmes lesz, akkor nem pálcikát szeret meg, hanem, mondjuk, egy nyírfa karcsú ágacskáját. Csak hát a nyírfaágon görcsöcskék is dudorodnak. És ekkor Pálcika azon gondolkodott el, ha szerelmes lesz a nyírfaágba, vajon szeretni fogja-e a görcsöcskéit is, vagy nem lesz képes rá. Végül arra jutott, hogy ha valakit szeret egy pálcika, azt a görcseivel együtt szereti, még ha a görcsöket nem is annyira szereti.

Csúfolódás

Gondolt 1-et, aztán még 1-et, hanem a 3. gondolatra Pálcika már indult is az erdőbe sétálni. Puff neki, és egy nagy zsák fűrészpör! Mert hűha, bárcsak ne tette volna! Ahogy meglátták a vastag derekú tölgyek, a hatalmas bükkök, a terebélyes platánok, lefitymálták és kinevették, milyen satnya kis szerzet. Vékony, mint egy gilisznya, bocsánat, giliszta, bruhaha, höhöhö, hihihi, így meg úgy, bruhaha, höhöhö, hihihi. De még a levelek is kuncogtak rajta.

Pálcika szomorúan visszaballagott a városba, és addig ment, mendegélt, míg egy óvoda ajtaja nyikorgott rá.

– Ne lógasd az orrod, pajtikám, pálcikázz csak be ide! – És az ajtó kitérült.

Pálcika nem sokat morfondírozott, lesz, ami lesz, mondta magának, és máris belépett az óvoda kapuján. Legföljebb újra kicsúfolják, vontá meg a vállát. Ez egy ilyen nap. Csúfolódós, kellemetlen, undok. Ám az óvodában a gyerekek megörültek neki. Egyáltalán nem csúfolták, nem gúnyolták. Húztak rá zászlót, kötöttek rá színes szalagokat, kifestették, ide dugták, oda dugták. Pálcika boldog volt. Nem csúfolta még az óvó néni sem, aki pedig elég dagi néni volt.

A Ropik

Pálcika és a Ropik barátságban voltak. A sós Ropik könnyűek voltak, és igencsak szívesen ropogtatták őket a gyerekek. Pál-

cika arra gondolt, azért a gyerekek nem csak azt szeretik, amit el lehet ropogtatni. Őt, Pálcikát például nem lehet megenni. És mégis szeretik a gyerekek. Szóval nem csak azokat a dolgokat szeretik a gyerekek, amiket meg lehet enni.

Marokkó

Egyszer Pálcika addig sétáfkált, míg nem sok más, színes pálcika társaságában találta magát.

– Hát ti mit csináltok?
– Mi ugyan semmit – zizegte óvatosan a többi pálcika –, csak éppen a gyerekek marokkóznak.
– Marokkó? Az nem egy tevék ország? – érdeklődött Pálcika.

– A marokkó egy pálcikás játék, de pszt!
– Miféle pálcikás játék? – kíváncsiskodott tovább Pálcika.

– Olyan, hogy nem szabad megmozdulni.

– És miért nem?
– Az győz, aki nem mozdít meg egy pálcikát sem, csak ügyesen elvesz egyet a többi közül. Mi meg mozdulatlanok maradunk.

– Pszt! Pszt! Pszt!
Hm, tűnődött Pálcika, mert ő azért szeretett pálcikázni, mozgolódni, ide-oda futkorászni. Meg is mozdult, ahogy gondolkodott. És mindjárt meghallotta az egyik kiscyereket.

– Megmozdult, győztem, győztem!
Egy másik kiscyere meg sírva fakadt.
– Vesztettem, vesztettem!
Szép, nem szép, Pálcika elfutott akkor. És már soha többé nem akart marokkózni. Mert sokkal jobb jönni-menni, sétálgatni, pálcikázni, ide és oda mozgolódni!

Ki a tú barátja?

Egy szép délelőtt Pálcika addig nézelődött, míg nem betévedt a varrodobozba. Hú, hát abban a virágmintás kis dobozban mennyi kincs ragyogott! Kis gombok, nagy gombok, ingre való gombocskák, dagi télikabátgombok, kapcsok, na és Gyűszű Uraság.

– Nektek – kérdezte az egyik szimpatikus tűt Pálcika – kik a legjobb barátaitok?

A tú nem sokat gondolkodott. Máris válaszolt.

– Látod az 1000 színű gombolyagot? A cérnákat? A pamutszálakat? Hát nekünk, tűknek ők a legjobb barátaink!

Kötögetni, horgolgtatni

Itt vannak például a horgolótűk és a kötőtűk. Ők nagyon kényesek arra, hogy ne tévezzék össze őket, és nagyon igazuk van, mert egy bükkfának se esik jól, ha akácfának nézik, és a minyon is ideges lesz, ha azt mondják neki, hogy hé, hogy vagy, dobostorta, mikor dibidobolsz már újra?

Pálcika már tudta, hogy másképpen ügyeskedik a horgolótű, mint a kötőtű. Egy apuka biztosan nem tudja a különbséget. Néha még egy anyuka sem tudja. Na, a nagypapa, ő aztán biztosan nem tudja, neki aztán egykutyta, kétkutyta, kétésfélkutyta, hogy horgolnak vagy kötögetnek azokkal a tűkkel.

Hát akkor ki tudja, mi a különbség? Persze hogy a nagymama tudja. Aki köt is, horgol is, sőt, cérnametéltet is tud csinálni!

Darvasi László

Hazudós mese

A konyhánkban lakott egy elefánt, amely minden tortába beleszánt ormányával. Ormánya van neki, s az édességet nagyon szereti.

Az ágy alatt lakott a tigrisem, annak szóltam, hogy végre rend legyen, s ha vasárnap ebédre torta van, én egyem meg az egészet magam.

A tigris ordított egy iszonyút. Az elefánt a kisszekrénybe bújt, de az ormánya nagy volt, s mintha nagy kémény volna, a vége kimaradt.

Míg a tigris kereste szertesét, az elefánt, hogy észre ne vegyék, sss... sss... szuszogta, s ormánya legott füstölni kezdett, mint a mozdonyok.

S én, képzeljétek, érzem: szinte ráz, mert ment a konyha, sss... sss... ment a ház, kattogtak a sínen a kerekek, s a tigris kezelte a jegyeket;

és én voltam a mozdonyvezető; és jött egy erdő, s jött egy mező, és jött egy tó, és aztán szembejött egy gyorsvonat, és nekünk ütközött,

és lett egy rettentő nagy dörrenés, és megrémült mindenki szörnyen, és én, hi-hi-hi, megpukkadok bele, mert az elefántnak nincs is kereke!

Mézes Marcipán, a mókus

Lehőcz Emma, 2. osztály, Miloš Crnjanski iskola, Magyarittabé

Cingár Cinege

A barátom kirakott egy szalonnadarabot. Azt se mondta: „jó napot” vagy „félkalap”, s rákapott egy aprócska cinege. Nem tudom, hogy öreg-e vagy fiatal? A begye sárga, fekete a háta. S ha még látnád, hogy a lába milyen vékony! – Nem hiába neve Cingár Cinege. Hol a fészke, ürege, van tányérja, üvege? Nem tudom. De ahogy a Nap délre jár, a kis darab szalonnába csíp, harap, illetve tép a mohó sárga begyű tollgolyó. Amint vadász az ejtett vadra: egyik lábát is fölrakja győztesen a zsírdarabra, úgy csipdesi és szabdalja ezer apró lyukat róva, mintha varrógépe volna. Az erkélyen, városos, néhány veréb átosan: irigyelik biztosan. Topog, ugrál, port kever, de közel menni egy se mer. – Cingár van itt, jól látom? – kérdezi a barátom. – Készítek róla egy képet, megyek, kihozom a gépet. De amire egyet mozdul,

ajtó sarka megcsikordul. – ez a hang új, idegen – huss! Alábukik, mint a nyíl, gyors vizeknél sebesebben, a madárka tovarebben szemhunyasnyi pillanatban! Ezzel Cingár Cinege meséjének zsinége le is pörgött. De én láttam, hogy mielőtt odébbállna, villámgyorsan (szedte-vette) csőrét még az erkélyrácsához jóllakottan odafente.

Balla Zsófia

Kedvencemmel

Sebők Csáki Szintia, 2. osztály, EmArt Műhely, Szabadka

Őszidőben – vadvilágban

Mivel az élelem fogyó,
később jól jön minden bogyó,
de a szél egyből leverte,
itt hever most széjjel-szerte!
Ilyen az ősz: terülj asztal,
persze ez majd nem vigasztal,
ha beköszönt már a tél –
minden vad most ettől fél...
Mielőtt még csepereg,
a sündisznó hempereg:
mivel nincsen hátizsákja,
tüskéinek hasznát látja –
Sok finomság rajta marad,
cipeli, hogy beleszakad,
s míg a fagyok el nem veszik,
tele vackán jókat eszik.

Vörös Teodóra, 1. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Madár- vonulás

Milyen szelíd, szép a határ.
Gyülekezik a sok madár –
gondolatban megkérdezed:
mire készülődnek ezek?
– Miért mész el, fecskemadár?
Tiéd volt az egész határ!
– De a csípős őszi szelek
elsodorják a sok legyet.
– Miért mész el, gólyamadár?
Tiéd volt az egész határ!
– Ha a dér-dúr mindent befed,
békacombot honnan vegyek?
Ősszel kevesebb a madár,
attól csendesebb a határ,
ha a hűvösödő szelek
megsárgítják a levelet.

Süntelenség

Az avarban kotorász...
Mi az? Egér vagy darázs?
Nem: egy puha, fényes orr
pillanatra kiszagol,
vigyázat, ez nem szeszély,
van veszély, vagy nincs veszély?
Majd előjön tüske úr.
Aki bántja, beleszúr.
Nem is szolgál eleségül,
másik sünt vesz feleségül,
s kint a kertben játszanak,
holdsütéskor látszanak.
Ha megszúr a tüske, fáj,
de azért ne kiabálj,
mert a sünik elszaladnak,
s majd egy másik kertben laknak.
Mi nem szűnik – süntelen.
S ahol nincs sün – süntelen.

Lászlóffy Aladár

Varga Balázs, 2. osztály, Emléiskola, Zenta

Talpas

Talpas mindig azt tartotta, hogy ő a legnagyobb úr a tanyán. Tyúk, macska, kismalac, mind eltakarodott az útjából, ha neki sétálhatnéjja támadt az udvaron. A verebek rá nem mertek szállni a kerítésre, ha az ő haragos morgását hallották. Még a kakasnak is torkán akadt a kukorékolás, ha Talpas kidugta a fejét az óljából. Pedig – tréfa ide, tréfa oda – annak már csakugyan valakinek kell lenni, akitől még a kakas is megijed. Hanem csuda történt valamelyik reggel, ahogy a Talpas körüljárta a birodalmát. Tyúk, macska, kismalac ügyet se vetett rá. A verebek olyan bátran csipogtak a sövényen, mintha Talpas nem is volna a világon. A tarajas kakas pedig nemhogy fölszállt volna a kerítés tetejére, hanem leugrott a szemétdomb tövébe, s akkorát kukorékol, hogy csak úgy reszketett bele a szakálla:

– Kukorikú, híres Talpas, a te neved most már: hallgass!

Talpas a fogát vicsorgatta. Aligha meg nem szabta volna a kakasnak a gúnyját, ha elő nem ugrik a ketrec mögül valami, amilyent ő még sose látott. Egy nagy fehér madár, földig ér a kékbe úszó haragos-vörös szakállá, piros a sapkája, mérges a nézése, goromba a köszöntője:

– Úr a pulyka, rudrudud! Talpas kutya rút, rút!

Még ilyet senki sem mert Talpasnak mondani. Még hogy ő rút volna? Akkor szeme van, mint egy kávécsésze, olyan foga, hogy a vasat elharapná, a farka valóságos lobogó. A bundája úgy ki van cifrázva bogánccsal, hogy alig látszik a szőre. Nincs ilyen derék kutya az egész határban.

Se szó, se beszéd, nekiugrott Talpas a pulykának. Bizonyosan megrázta volna a szakállát,

Öreg Dominik, 4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

de a pulyka kinyújtotta hosszú nyakát. Mire Talpas úgy megijedt, hogy hármat is lépett egyszerre visszafelé.

Lett erre olyan kacagás az udvaron, hogy tán még most sincs vége. Még az öreg eperfa is olyanformán integetett leveletlen ágaival, mintha azt akarta volna mondani:

– Oda van a becsület, Talpas. Megijedtél a pulykától.

Szegény Talpas nagyon elszégyellte magát. A tanya végében folyik a Tisza, lekullogott annak a partjára, és ott tűnődött sokáig, mitévő legyen.

Ahogy ott töprenkedik, arra ment egy szénásszekér. Talpas gondolt egyet, fölkerelkedett, megindult a szekér után. Ahová az megy, oda megy ő is, ha a tanyán már nem lehet maradása.

Mivel pedig a szekér a városba ment, Talpas is ment a városba. Nagyon tetszett neki a sok kőház, a szép sima aszfalt, ahol nem sárosodik be a láb, a boltok nagy tükörtáblái, amelyekben csupa Talpasok látszottak. Az egyikkel meg is akart barátkozni. De ahogy közel ment hozzá, a boltból kidugtak egy seprűnyelet, s úgy orron ütötték vele, hogy eljajdította magát:

– Brrr, de barátságatlan nép lakik ebben a városban!

Dél felé megéhezett. Elment a kedve, amikor arra gondolt, hogy otthon a kis gazda keresi már azóta a vízbe mártott jó kenyérhajával. De hirtelen nekividámódott, mert valami henteskirakat elé ért. Olyan kolbászos mosolyogtak felé, amilyenről a tanyán még csak nem is álmodott.

– Hopp-hupp, egye meg a kenyérhajat a pulyka, nekem jó a kolbász is! – Azzal nekiugrott a kirakat üvegének.

Bele is ütötte a fejét, hogy csak úgy koccant. S még rá se ért gondolkodni, hogy mi történt, már akkor cirógatta a bundáját egy fehér kötényes ember egy hajló nádpálcával.

– Nézd, milyen toladók ezek a csavargó tanyai kutyák! – Talpas úgy elszaladt, hogy meg se állt a hetedik utcáig. Alig lihegett már, a nyelve lógott, a lába reszketett. Majd elepedt egy ital vízért, de a városban nincsenek olyan tócsák, mint odakint, azon az áldott tanyán.

Csak legalább pihenhetne egy kicsit. De valahány inasgyerek meglátja, mind megkergeti. Hej, micsoda heverés esnék most otthon a szalmás istállóban!

Estefelé kiért a Tiszához. Erre már nagy csend volt, házak nincsenek, hó borított mindent. Talpas szinte azt gondolta, kint van a tanyán. Kapta magát, elnyújtózott a hóban, ráfektetta nagy buksi fejét a két első lábára. Elaludt, s álmában otthon járt a tanyán. Kergette a verebeket, sütkérezett a ház napos oldalán, s várta, hogy mikor szólítja vacsorához Janika, a kis gazdája.

– Talpas, Talpas, gyere ide, öreg kutyám! Talpas, kedves Talpas – csengett egy örvenező gyerekhang a holdfényes éjszakában.

Talpas fölneszelt a hívogatóra, körülnézett nagy álmosan. Most hitte még csak igazán, hogy álmodik. Egy nagy jégtáblán találta magát, amely közel a parthoz csendesen úszogatott lefelé a Tiszán. A parton pedig ott állt Janika, a kis gazda, a kezében meleg cipó, a száján hívogató szó:

– Ugorj ki, öreg Talpas! Hol bujdokoltál egész nap?

Talpas egyszerre tisztában volt vele, mi történt. Mikor kimenekült a városból, észre se vette, hogy a Tisza jegén vackolt meg magának a hóban. Addig, míg aludt, megindult vele a jég, s hazavitte a tanyára.

Jaj, csak hogy itthon van még egyszer! Álmában se megy többet a városba, inkább megosztja a fehér pulykával az uraságban. Hanem az a fehér kötényes városi ember vigyázzon magára, hogy valahogy erre a tájékra ne kerüljön, mert bizonyosan megemlegeti a napot, mikor a Talpassal találkozik!

Móra Ferenc

Szárnybontogató

Ha varázskrétám lenne...

Alex: Rendőr lennék.

P. Viktor: Tabletot kérnék.

Zalán: A legjobb barátaimhoz elvinném az összes legót.

Roli és Erik: Saját hajót szeretnék.

Blanka: Delfinekkel úsznék.

Balázs: Szeretnék egy saját autót.

Zsombor: Hódeszkát kérnék.

B. Viktor: Kiskutyát szeretnék.

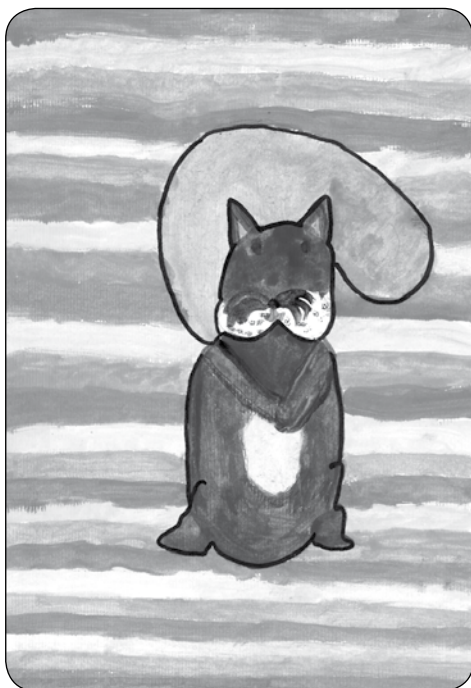
Korvin: Focipályát szeretnék.

Réka: Unikornison lovagolnék.

Bence: Számítógépes játékot rajzolnék.

Kinga: Kutyát rajzolnék, akivel játszhatok.

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Csáki Kata, 2. osztály, Emlékiskola, Zenta

16

A bátor lovag

Volt egyszer egy Kanelotti vár. Abban a várban volt egy bátor lovag. A királynak meg volt egy királykisasszonykája.

Történt egyszer, hogy a várat megtámadta egy sárkány. A lovag odament, hogy legyőzze a sárkányt. Küzdöttek, küzdöttek. Először győzött a sárkány. Fújtatott, fújtatott, de egyszer mégiscsak a lovag győzött. A lovag visszament a várba, a király megdicsérte és nekiadta a királylány kezét és fele királyságát. A többi lovag csak nézett, nem hitték el, hogy a lovag ilyen ügyes. A lovag mosolygott.

Ezentúl nem hívták sima lovagnak, hanem dicső lovagnak.

Itt a vége, fuss el véle!

Tokodi Albert

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Az iskolás kisegér

Egyszer volt egy kisegér, aki betévedt az iskolába. Beült a padba, de nem látta a táblát. A ceruza farönk volt a kezében. A szünet volt csak igazán veszélyes! A futkosó gyerekek majdnem ráléptek, sőt, az udvari cica is megkergette.

A fárasztó nap után hazafelé bandukolt, amikor találkozott az egérkirállyal. Miért búsulsz, fiam? – kérdezte a király. Hát azért, mert nem való nekem az iskola.

– Ó, én ezen segíthetek! Gyere velem Egérházára, ott vár a Cincin iskola, ahol megtanulhatsz az egérélet csinját-bínját.

Így is tett a kisegér. Így lett belőle okos nagy egér.

Tomin Botond

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Szárnybontogató

Ottó, a jó barát

Ottót a tanító tanítja,
de ő a tanárokat alig bírja.
Szünetben a labdát dobálja,
a társa végig biztatja.

A szerbórát kibírja,
az angolt nagyon unja.
A tornaórát kiállja,
a matekot meg imádja.

Délelőtt csak az órát nézi,
ezért a tanító gyakran kérdezi.
Várja, mikor csengetnek,
máris rohan szünetre.

Juhász Dominik

**4. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér**

A fiú, akinek volt egy kapája

Egyszer volt egy fiú, akinek volt egy kapája, de nem szeretett dolgozni. Ezért elment a vásárba, hogy eladja a kapát és vegyen az árán egy könyvet. Nagyon tetszett neki a könyv és egyre többet olvasott. Habár lusta volt dolgozni, mivel sokat olvasott, nagyon okos lett és végül híres tudós lett belőle. Több találmány is fűződik a nevéhez.

Menyhárt Zsombor

2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Tappancs

Amikor a kutyát a Nap sugara felkelti,
hosszan az eget kémleli.
Mérgezen a kőrmét a földbe vési,
és közben a kenyeret keresi.

Gazdiját úgy ébreszti,
hogy a mancsát az ajtóra teszi.
Gazdája őt mérgezen az ajtón kiteszi,
de Tappancsot ez kicsit sem érdekli.

Dér Zsombor, Pacéka Krisztián
**4. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér**

Nemes Nagy Ágnes Nyári rajz című verse nyomán

Hogy mit láttam? Elmondhatom, nem rajzolom.

Ez itt a kastély, ez itt a vár,
benne jó buli van, amikor itt a nyár.

Ez itt a játszótér, ez itt a fű,
majd a fűben a gyerek ül.

Ez itt vitéz és ő épp rád néz,
azt mondja a vitéz, hogy a kard nehéz.

Ez itt íj, ez itt nyíl,
hogya célba lövök, az enyém a díj.

Jenovay Miksa

**4. osztály, Sonja Marinković iskola,
Nagybecskerek**

Család

Ottó a napfényt kémleli,
miközben a papírt vési.

Peti nagyon nézi,
vár, vár és nem érti.

Dani sokat szóttagol,
ettől a hugi szépen dalol.

Csendül az asztalon a pohár,
így jelez nekünk anyám.

Apa fogja a kanalat,
és nyeli a finom falatokat.

Geler Noel

**4. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér**

17

Kedvenc játékom

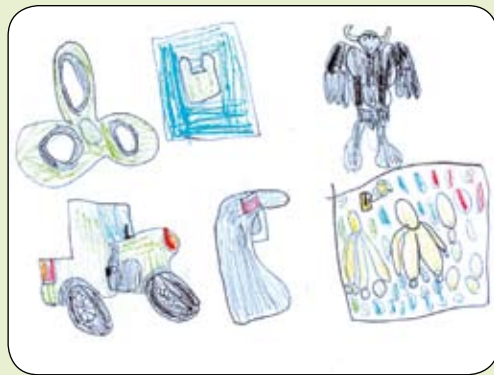
Krunić Aleksandar,
3. osztály, Petőfi Brigád iskola, Kúla

Tóth Dávid,
1. osztály, Ady Endre iskola, Kishegyes

Illés Leóna,
péterrévei óvodás rajza

Durutović Marko,
1. osztály, Petőfi Brigád iskola, Kúla

Körtvélyesi Krisztián,
2. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Kiss Dávid,
péterrévei óvodás rajza

Őszi séta

Szabó Viola,
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Pál Gábor,
2. osztály, Jovan Mikic iskola, Szabadka

Szöllősi Lucia,
2. osztály, Jovan Jovanovic Zmaj iskola, Szenttamás

Hofman Szofia,
1. osztály, Ady Endre iskola, Torda

Tóth Bagi Kristóf,
Hunyadi János iskola, Csantavér

Papp Mária Magdolna,
2. osztály, Emlékkiskola, Zenta

Az állatok mint játszótársak

ORSI: Valóban túrhetetlen, hogy minden barátunknak van már valamilyen háziállata, kedvence, csak nekünk nincs.

MISI: Igaz is, ha legalább egy icipici állat-kánk lehetne, nagyon boldogok lennénk!

APA: Gyerekek, gyerekek, álljon meg a menet! Mi ez itt, lázadás? Miféle háziállatok? Anyátok már így is nagyon elfoglalt, nemhogy még kutyákról és macskákról gondoskodjék. Etetni, fürdetni, sétáltatni kell őket, takarítani utánuk. Nem, nem, szóba se jöhet.

ORSI és MISI (egymás szavába vágva): Gondoskodunk róla, mindent mi fogunk csinálni, apa, kérünk!

ANYA: Nyugalom, gyerekek! Nem egyszerű dolog a házban állatot tartani. Az állat örömmel, de felelősséggel is jár. Az együttélésnek számotokra és számára is kellemesnek kell lennie. Gondolkodhatunk rajta, aztán majd megbeszéljük.

APA: Anya, miket beszélsz? Te is tudod, hogy a gyerekek nem fogják kedvencüknek a gondját viselni!

ANYA: Honnan tudhatnánk, ha eddig nem is volt rá lehetőségük? Szerintem az a legfontosabb, hogy átgondoljuk a dolgot. Kutyá és macska azonban szóba se jöhet, hiszen tudjátok, hogy nagymama allergiás a szőrre. Nosza, gyerekek, milyen állatot javasolnátok? (Apa csak a fejét csóválja, nem akar hinni a fülének.)

MISI: Anya, csodálatos vagy! Én halacs-kákat szeretnék, olyan szépeket láttam a sarki állatkereskedésben.

ORSI: Halak szóba se jöhetnek. Azokat nem simogathatom, és játszani sem lehet velük. Nem is kedvencek azok, inkább csak díszek. Vegyünk inkább hörcsögöt vagy papagájt!

APA: Gyerekek, támadt egy ötletem. Az lesz a legjobb, ha kísérletként kölcsön kérjük Szilárd bácsi Cili nevű teknőcét. Ha egy hónapig szorgalmasan gondozzátok, és Cili is elégedett és tiszta lesz, sikerrel vizsgáztok kedvenc tartásából. Azután választhatok magatoknak egy állatot. Szilárd bácsi állatorvos*, és segíteni fog nektek állategészségügyi kérdésekben. Van olyan állat, amely ha megbetegszik, embert is megfertőzhet zoonózissal.** Ezért rendszeresen kezet kell mosnotok, és az állatorvos tanácsait be kell tartanotok.

ORSI: Hurrá, azonnal telefonálok Szilárd bácsinak, s megkérem, hozza el Cilit.

ANYA: Sohasem fogom elfelejteni Rex nevű farkaskutyámat. Két hónapos volt, amikor apám egy cipősdobozban hazahozta. Szerettem kiskorában is, amikor pedig egy év alatt gyönyörű, kifejlett kutya lett belőle, egyszerűen imádtam. Sajnos echinococcus****-fertőzést kapott, elkezdett körbe-körbe forogni, és a saját farkát vette üldözőbe. Az állatorvos aztán egy injekcióval végleg elaltatta.

MISI: Sohasem mondtad el ezt eddig nekünk.

ANYA: Mert szomorú emlék számomra. Mindig lehangol, ha róla beszélek. Nagyon szerettem. Csak felnőtt koromban értettem meg, hogy Rexet valóban el kellett pusztítani. Nekem akkor azt mondták, falura viszik, hogy felépüljön.

APA: Igen, el kellett pusztítani Rexet, mert fertőző betegséget kapott, ami az emberre is áterjedhet. Anyát is megfertőzte volna. A beteg állat viselkedése megváltozik, nyugtalanná, idegessé válhat, s megharaphatja gazdáját.****

ANYA: Tudjátok gyerekek, a szülők gyakran azért ellenzik, hogy a gyerek állatot hozzon a házhoz, mert a gyerekek mindig nagyon kötődnek az állatokhoz, s esetleges elvesztésük igen mélyen érinti őket.

APA: Az állatok gazdagabbá teszik az ember életét. Ám akkor is gondjukat kell viselni, amikor betegek vagy megöregszenek. Szergej Jeszenyin költő csodálatosan szép verseket írt, amelyekben áradó szeretettel szól az állatokról.

* Állatorvos = az állatok egészségére felügyelő személy, védőoltást ad nekik, és ha szükséges, műtétet is végez rajtuk. Van kisállatot, házi kedvenceket gyógyító állatorvos, s olyan is, aki a nagyobbakat – sertéseket, lovakat, teheneket, birkákat – kezel...

** Zoonózis = ez az elnevezés azokat a betegségeket fedi, amelyekkel az állatok vagy a húruk, szarvuk, bőruk, gyapjújuk és a csontjuk megfertőzheti az embert. A legelterjedtebb

ilyen betegségek a veszettség, toxoplazmózis, lépfene, vérmérgezés, leptospirozis, ta-konykór. Ezért minden házi kedvencet meg kell vizsgálnia az állatorvosnak. Néhány nagyobb állatnak védőoltást kell kapnia. Ha úgy látod, hogy kedvenced étvágya csökken, nincs kedve játszani, nehezebbre esik a mozgás, vidd állatorvoshoz!

*** Echinococcus = a kutya szervezetében élő hólyagféreg, giliszta – szervezetünkbe a féreg apró petéi jutnak be a szánkron keresztül, leginkább akkor, ha piszkos vagy földes kézzel eszünk.

**** Az állatharapás okozta sebet jól ki kell tisztítani, majd langyos vízzel, fertőtlenítőszerrel leöblíteni, ezután pedig a seb környékét nyomkodva serkenteni a vérzést. Ennek végeztével azonnal orvosi segítséget kell kérni, hogy a sebet ellássák, s védőoltást adjanak.

(Forrás: Jelka Rajović:

Hé, ne szuszogj az arcomba! c. könyvéből)

Misinszki Szonya, 2. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Barkács

Játékok tojás-tartóból

A tojástartó változatos formái sokféle figura és játék elkészítésére nyújtanak lehetőséget. Vágjunk ki minél több kockát a tojástartóból, majd fessük be őket különböző színűre, attól függően, hogy milyen állatot, játékot szeretnénk készíteni. Ha pedig beindul a figuragyár, valóban bármilyen állatot elkészíthetünk. A figurákra ragaszthatunk mozgó szemeket, vagy egyéb anyagokból megformálhatjuk a különböző testrészeket.

Kezdhetjük tehát gyűjteni a tojástartókat (is)!

Szükséges anyagok:

- tojástartó doboz
- papírragasztó
- olló
- akrilfesték vagy tempera.

22

Ősi magyar kutyusok

A rövidszőrű magyar vizsla

A magyar vizsla ősei a vándorló magyar törzsekkel együtt került hazánkba. Középnagy, elegáns, nemes megjelenésű, zsemlesárga, rövidszőrű vadászkutya. Inkább könnyed felépítésű, szikár izomzatú.

Bár rövidszőrű fajta, bírja a hideget is, ha kellő kondícióban van és nincs elkényeztetve. Eredendően minden vadászkutya, kifejezetten nagy mozgásigénnyel. Természete és alkalmazkodó kedvéért miatt lakásban, kedvtelésből is könnyen tartható. A vizsla elnevezése a magatartására, viselkedésére utal. A vadász-képességei, királyi megjelenése és meleg személyisége miatt a földbirtokos arisztokrácia kedvence volt.

Rövidszőrű magyar vizsla

Drótszőrű magyar vizsla

Nagyjából minden tulajdonsága hasonlít a rövidszőrű magyar vizsláéhoz. Talán egy kissé keményebb, rámenősebb, éppen ezért nehezebben is kezelhető. Olykor szeszélyes, makacs, „kitörésekre” hajlamos. Szenvedélyesen kedveli a

vizet, kitűnően úszik, éppen ezért vízi vadászatra is jól bevált. Durva, kemény szőrzete jó védelmet nyújt mindenféle nehéz, bozotos terepen.

A drótszőrű magyar vizsla kiegyensúlyozott, magabiztos, értelmes és sportos kutya. Eléggé éber, nagyon kedves, és hűséges is. Nagyon jó a szaglása, és kiválóan alkalmas a nehezen megközelíthető terepen végzendő munkára. A rövidszőrű fajtánál körültekintőbb állat benyomását kelti, mindazonáltal igen kitartó és megbízható munkakutya. A drótszőrű magyar vizsla általában jól megfér a többi kutyával és egyéb háziállattal. Rendszerint jól kijön a gyerekekkel is. Az idegenek érkezését ugatással jelzi.

Forrás: kutyafajtak.hu

Drótszőrű magyar vizsla

23

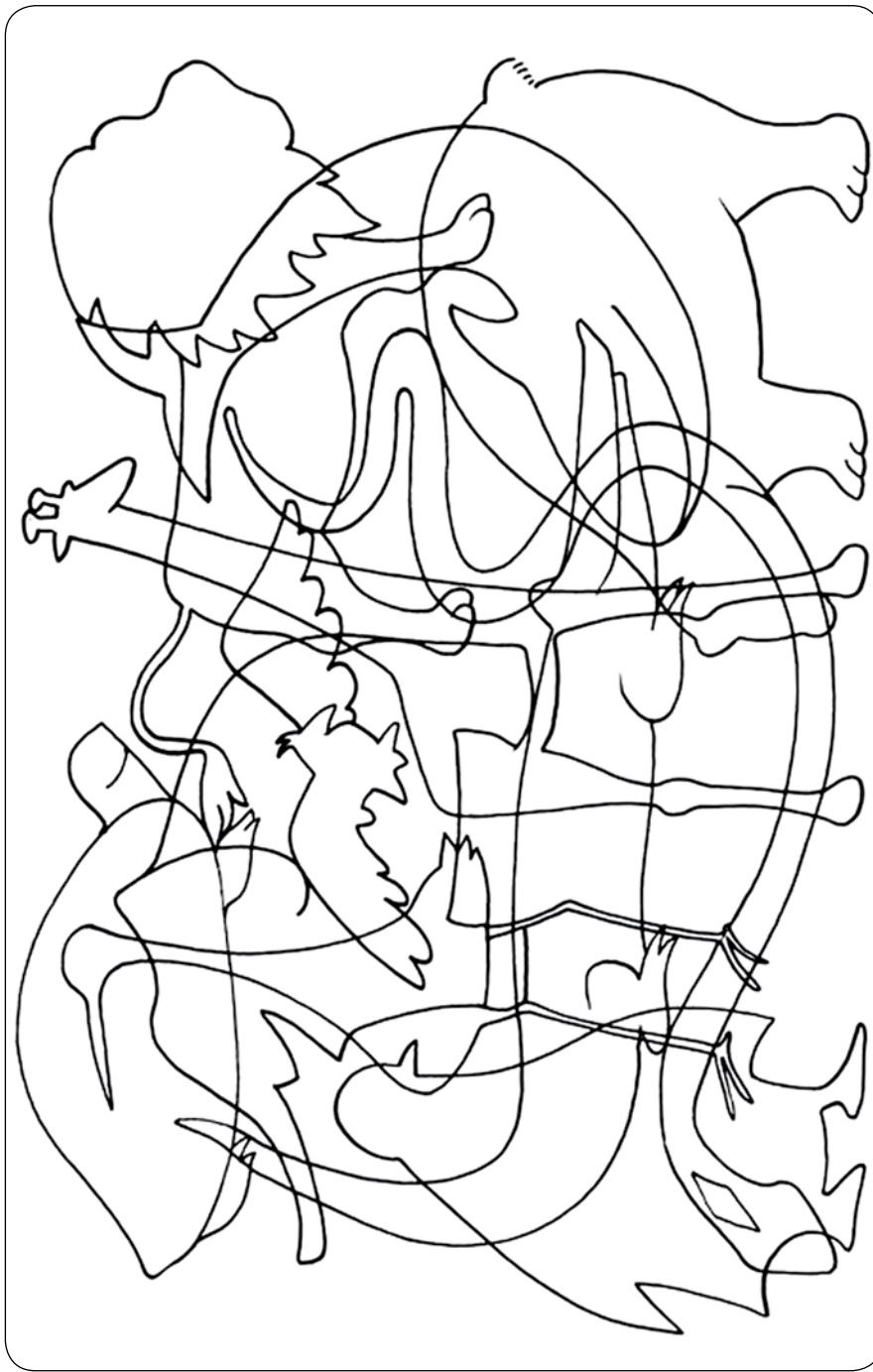
Színezd ki a képet!

24

Keress meg az állatokat, és színezd ki őket különböző színűekre!

25

Emlősök

Az emlősöknek kb. 4500 faja létezik. Az ember is az emlősökhöz tartozik. Csak az emlősök testét borítja szőrzet. Egy részük télen vastag, meleg bundát növeszt.

Az emlősök melegvérűek, ami azt jelenti, hogy testük hőmérséklete az időjárástól függetlenül állandó.

Csak az emlősök táplálják újszülött kicsinyeiket tejjel. Vannak olyanok, amelyek többet is szoptatnak egyszerre.

Vannak nagyon értelmes és kíváncsi emlősök, amelyek könnyen tanulnak új dolgokat.

Minden emlős tüdővel lélegzik. Még a bálna is feljön a vízfelszínre levegőért, pedig az egész életét a vízben tölti.

Oroszlán

Mozgás

A legtöbb szárazföldi emlősnek négy lába van. A tengeri emlősök (pl. az oroszlánfókák és a delfinek) lábai elkorcsosultak, uszonyokká alakultak át.

Egyes emlősállatok, mint pl. a kenguruk, erős hátsó lábaikon ugrálnak. Farkuk

segíti őket az egyensúlyozásban.

A denevér az egyetlen repülő emlős. A karjai és ujjai között feszülő bőrt szárnyként használja.

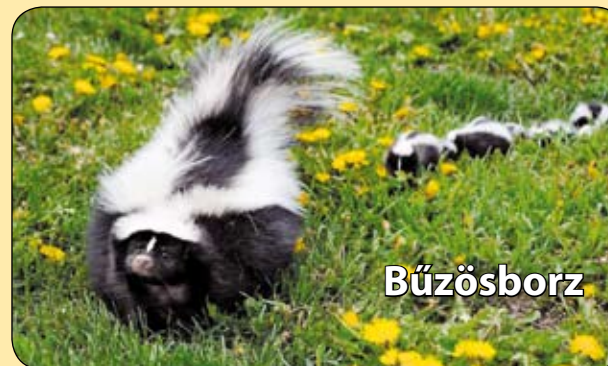
Lakhely

A legtöbb emlős otthonát épít, hogy szárazon, biztonságban és melegben éljen. A jegesmedve pl. barlangot ás a hóban, és az egész telet átalussza.

A hódok gallyakból és iszapból építik várukat a folyókban és patakokban. Elkülönítik a lakó- és hálókamrákat.

Védekezés

Az emlősök különböző módon védekeznek a veszélyek ellen. Egyeseket gyors lába, míg másokat szívós bundája véd meg. A borz (szkunk) igen kellemetlen

Bűzösborz

szagával riasztja el ellenségeit.

Az erdei emlősök bundáján olyan mintázat van, amely álcázza őket az áldozatuk és ellenségük elől. Színükkel és mintázatukkal beleolvadnak a háttérbe, így észrevétlenek maradnak.

Együttélés

Vannak társaságkedvelő emlősök, amelyek csoportosan élnek. Ilyenek pl. a csimpánzok. A nőstények gondozzák a kicsinyeket, míg a hímek megvédik a hordát az ellenséggel szemben.

Kacsacsőrű

Jegesmedve

Az oroszlánok is csoportosan – falkában – élnek. A vadászat, a kölykök etetése és gondozása nagyrészt a nőstény oroszlánok feladata. A hímek a falka felségterületét őrzik.

Az emlősök kicsinyei

Sok emlősnek több párja is van. A szarvasbika (hím) évente több nősténnyel párosul.

A kicsinyek különböző ideig fejlődnek mamájuk hasában. Az egereknél ez három hétig, az embereknél pedig kilenc hónapig tart.

Születésük után az emlősök anyatejjel táplálkoznak, amiben minden megtalálható, ami a fejlődésükhöz szükséges.

Egyes fajok tovább törődnek kicsinyeikkel, mint mások. Velük maradnak mindaddig, amíg azok el nem tudják látni magukat.

A kis kenguruk nagyon fejletlen állapotban születnek. Növekedésük anyjuk meleg erszényében fejeződik be.

A kacsacsőrű emlős és a tuskés hangyász különleges emlősök, mivel lágy héjú tojásokat raknak.

Forrás:

**Jane Elliott-Colin King:
Usborne enciklopédia
gyermeknek**

Nyelvtörő mondókák

Kedden kedvem kerekedett
kétkerekű kocsikán kocsikázni.
Kitört kedves kocsisom két keze.
Kedves kollégám,
kérek két kiló kámfort
kedves kocsisom két keze
kigyógyítására.

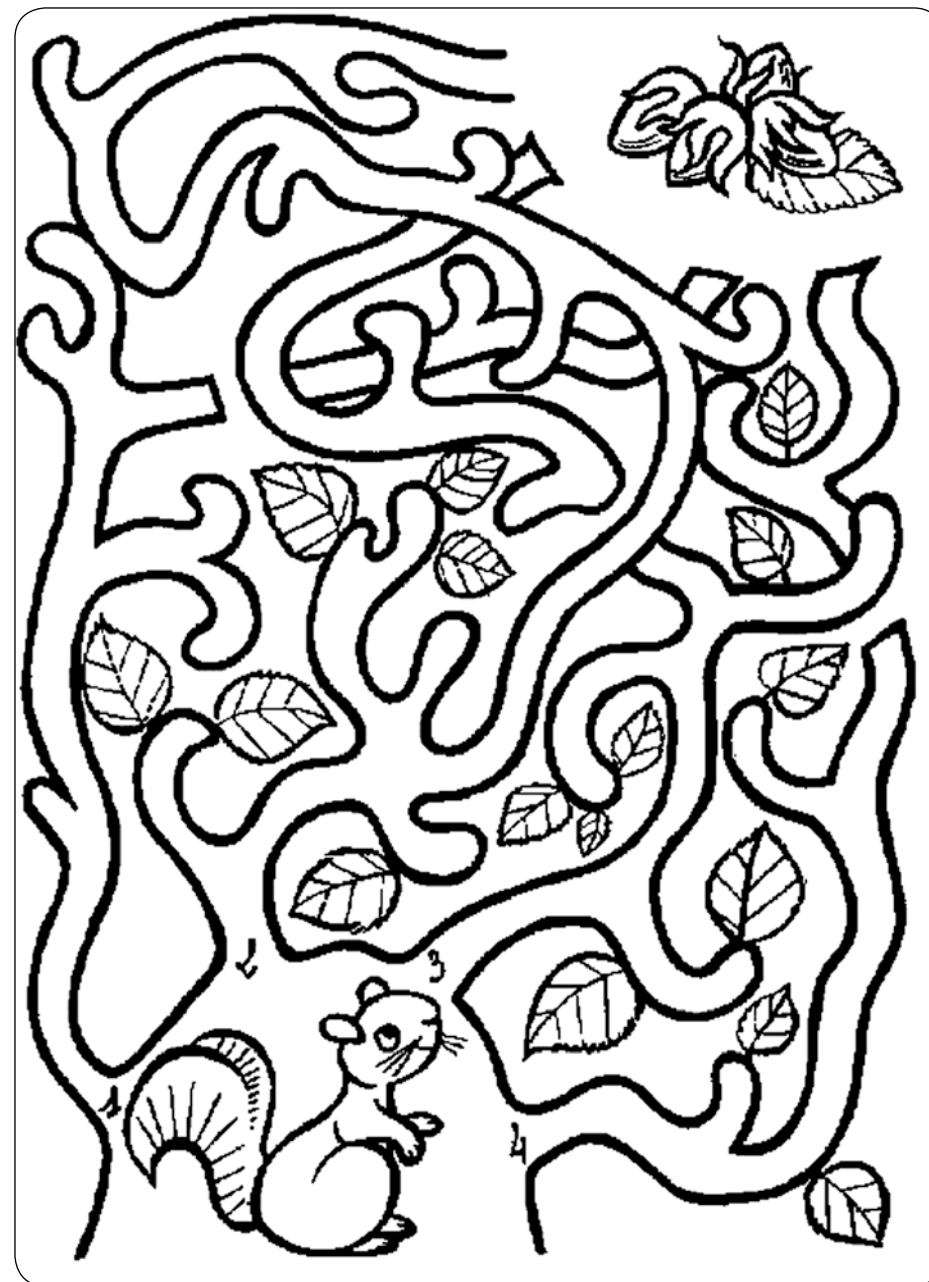
Csendes csiga csinosítgat
kicsi csodás házacskáján.

Két kert között fireg-forog
törpe tarka kurta farkú
török tyúk.

Kilenc öles köles kazal.

Merre megy a mókus?

Röpülj, Madárka!

Ki a szobából – röpjél a térre,
nem is a térre, hanem határba
nem is határba, hanem vadonba
nem is vadonba, hanem tengerre,
Nem is tengerre, hanem az égre,
nem is az égre, hanem csillagra,
nem is csillagra, csillagon túlra,
csillagon túl puha homályba –
aki szeret, ott reád találna
s gyémánt-arany kalitkába zárna!

Rákos Sándor

Tarka cica, fehér cica

Tarka cica,
fehér cica, haj!
Meglátta, hogy kemencén a vaj.
Tarka cica,
fehér cica
egyed ugrott, haj!
S nyelve hegyén elolvadt a vaj.
A gazdasszony haragjában
seprűt fogott, hej!
S kopogott a fehér cica,
tarka cicafej.

Gazdag Erzsi

Pribičević Blanka

1. osztály, Emlékiskola, Zenta

Lázár-Dékány Dávid

3. osztály, Szonja Marinković iskola, Nagybecskerek

Remete Réka

1. osztály, Emlékiskola, Zenta

Urányi Emese

3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Az erdőben

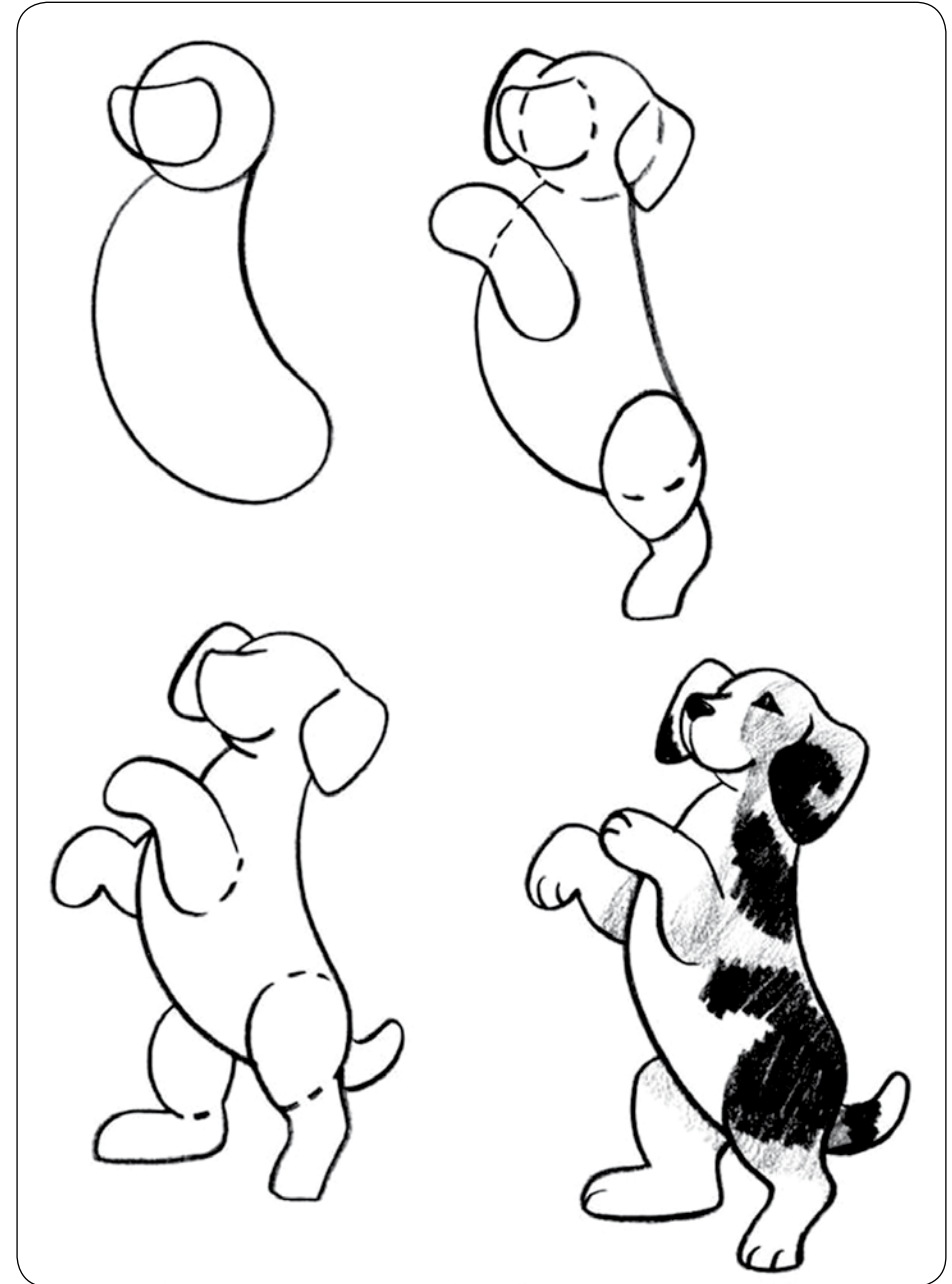

Az erdőben jártam, segíts megszámolni, hány állatot láttam!
Jól nézz körül!

32

Tanulj rajzolni!

33

Mézes Marcipán, a mókus

Tokodi Albert,
1. osztály, Emlékkiskola, Zenta

Bartusz Luca,
4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Strbacski Szandra,
4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Durković Anđela,
3. osztály, Petőfi Brigád iskola, Kúla

Szárnybontogató

Az én iskolám

Reggel, mikor felkelek,
az iskolába elmegyek.
Igyekszem, hogy odaérjek,
mire sor kerül a csengetésre.

Az iskolában tanulunk,
olvasunk és játszunk.
A nagyszünet a kedvencem,
de a matekot is szeretem.

Szeretem ezt a falusi iskolát,
mert itt sok jó dolog vár még rám!

Dér Tamara

4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Pindúr egy napja

Kinn a szabadban a nap csábító,
Csak a madarak csicsérgése hallható.
Pindúr cica játszótársa most egy pillangó.
De este rohan haza, várja a nyitott ajtó.
Benn meg már szól a gyerekeknek az altató.

Tót Bagi Emese

4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Az én kutyám

Van egy kiskutya,
ostoba kis buta.
A botot vissza
ő nem hozza.

A házát összetörte,
az ételét mind megette.
A vacsorát nem kérte,
az ételét másnap reggelizte.

Egy csontban elesett
és orra vére eleredt.
Mikor pedig farkát kergette,
közben a fejét elvesztette.

Tóth Bagi Kristóf

4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Nemes Nagy Ágnes

Nyári rajz című verse nyomán

Hogy hol voltam? Elmondhatom.
Csak gyere velem és mutatom.
Megláthatod te is velem,
csak fogd a kezem.
Itt a medence, jó nagy
a csúzda meg görbe, görbe.
Itt a fagyis meg a pizzás,
itt a játszótér, meg a futkározás.
A vízbe ugrás nagyon jó,
ha van hozzá elég kondíció.
Hasra ugrani nem épp jó,
vigyázz, a betonon szaladgálni
sem épp olyan jó.
Majd ezt ősszel előveszem,
és a kályha mellett nézegetem,
ez volt a nyári élményem!

Kurunci Anasztázia

**4. osztály, Sonja Marinković iskola,
Nagybecskerek**

Nemes Nagy Ágnes

Nyári rajz című verse nyomán

Hogy mit láttam? Megmutatom.
Csak gyere utánam.
Ez itt a kút, ez itt út,
ez itt a szeder, ez itt a meder.
Ez itt alma, ez itt szalma,
itt a körte az ágat letörte.
Itt a fenyő, mellette az ernyő,
ott a virág, vele szép a világ.
Itt a pad, rajta hernyó halad.
Ott a fű, az eső mú.
Legel a kecske, köröz a fecske.
Hull az eper, tele a veder.
Hajlik a venyege, alágurult a gesztenye.
Ez volt a kertünk, ez volt ám,
itt az ősz, elmúlt a nyár.

Mihályfi Viktória

**4. osztály, Sonja Marinković iskola,
Nagybecskerek**

Kisképtár

Pribicević Blanka,
2. osztály, Emlékiskola, Zenta

Kakuzsi Kira,
1. osztály, Széchenyi István iskola, Szabadka

Kalmár Kevin,
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Holló Róbert,
2. osztály, Petőfi Sándor iskola, Doroszló

Tratyik Regina,
3. osztály, Jovan Jovanović Zmaj iskola, Törökkanizsa

Erdélyi Vivien,
2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispiac